

РЕШЕНИЕ

№ 2783

гр. София, 26.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 23.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **12600** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.215 ЗУТ във вр. чл. 145 – 178 от АПК.

Образувано е по жалба от М. Г. Г., против Виза за проектиране вх.№ САГ21-ГР00-1763/1/08.09.2021г., издадена от Гл.архитект на Столична община.

Според оспорващата издаденият административен акт е незаконосъобразен поради допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалноправните разпоредби. Твърди се че като заинтересована страна по смисъла на чл.131 от ЗУТ, тя не е уведомена както за началото на административното производство, така и за издадения административен акт. Претендират се разноски.

Ответникът – Гл.архитект на Столична община, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли съда да се произнесе с решение, с което да я отхвърли като неоснователна. Претендират се разноски.

Заинтересованата страна „А. М. З., чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като недопустима, алтернативно като неоснователна и моли съда да се произнесе с решение, с което да я атхвърли. Претендира разноски.

Софийска градска прокуратура, редовно призована не изпраща представител и не изразява становище.

Съдът, след като се запозна с жалбата и събраните по делото писмени доказателства, прие за установено следното от фактическа страна:

Оспорващата се легитимира като собственик на самостоятелен обект в сграда с идентификатор 68134.402.96.1.1, представляващ жилище/апартамент, находящ се в

[населено място], район „О.“, [улица], за което представя Договор за доброволна делба на недвижим имот от 19.12.2018г.

Заинтересованата страна А. М. З. е собственик на самостоятелен обект с идентификатор 68134.402.96.1.5, разположен на четвърти /трети надпартерен/ етаж находящ се в същата сграда, находящ се в същата сграда, за доказване на което прилага Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 81, том III, рег. 8098, дело № 440/2018г.

Със Заявление № САГ21-ГР00-1763/11.08.2021г. заинтересованата страна е поскала издаването и авиза за проектиране, относно „преустройство на мансарден етаж и ремонт на покрив“ за имот с идентификатор 68134.402.96.1.5. Въз основа на така подаденото заявление и приложените към него писмени доказателства е издадена оспорваната в настоящето производство виза.

При така приетите факти съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално ДОПУСТИМА като подадена в законоустановения преклузивен срок, от активно легитимирано лице с правен интерес да оспорва, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол. Твърденията на заинтересованата страна за недопустимост на оспорването поради просрочие не се споделят от настоящата инстанция. Това е така, тъй като актът не е съобщаван на М. Г., което не се спори от ответника и изрично се заявява от него с писмо от 26.01.2022г. /л.31/. Поради това за упражняването на правото на жалба следва да се приложат сроковете по чл.140 от АПК.

Разгледана по същество е основателна по следните съображения.

Като извърши дължимата проверка съдът намира, че процесната виза е издадена от компетентен административен орган – главният архитект на Столична община.

Спазено е изискването за форма на административния акт по чл.59 АПК, както и специфичните изисквания към формата и съдържанието, посочени в чл.140, ал.3 ЗУТ. Посочен е органът, който го издава, адресата на акта, фактическите и правни основания за неговото издаване, както и разпоредителна част.

В хода на административното производство обаче са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила от категорията на съществени, които да са ограничили правото на защита на оспорващите и да са препятствали правото им адекватно да я организират. Съгласно трайно установената практика на Върховен административен съд, съществено е това нарушението, при наличието на което да повлияе върху съдържанието на акта, т.е. ако това нарушение не е допуснато, би се стигнало до постановяване на акт с различно съдържание.

Предмет на съдебния контрол за законосъобразност е Виза за проектиране, издадена на основание чл.140, ал.3 ЗУТ и §2, ал.5 ПЗР на ЗУЗСО. Според разпоредбата на ал.3 на чл.140 ЗУТ за строежите по чл.12, ал.3, чл.41, ал.2, чл.50, 51, 58, 59, чл.133, ал.6 и чл.134, ал.6, както и за обекти - недвижими културни ценности, издаването на виза е задължително. За тези строежи визата за проектиране се съобщава на заинтересуваните лица по чл. 131. По аргумент от противното на чл.140, ал.2 ЗУТ съдът обосновава извод, че визата по ал.3 не е копие (извадка) от действащ ПУП, а представлява акт по устройство на територията, с който се допълват предвижданията на този план като се създават нови права на застрояване. Следователно визата за проектиране по чл.140, ал.3 ЗУТ подлежи на съдебен контрол за законосъобразност. Кръгът на заинтересованите лица, легитимирани да оспорват актовете по съгласуването и одобряването на устройствени схеми и планове и техните изменения

е определен с изричната норма на чл.131, ал.1 ЗУТ. Съгласно тази разпоредба това са собствениците и носителите на ограничени вещни права според данните от имотния регистър, чиито недвижими имоти са непосредствено засегнати от предвижданията на подробния устройствен план. В ал.2 на същата норма, при изрично и изчерпателно изброяване е установено кои имоти са непосредствено засегнати от предвижданията на подробния устройствен план по смисъла на ал.1. Това са: 1) имотите - предмет на самия план; 2) съседните имоти, когато са включени в свързано застрояване; 3) съседните имоти, включително имотите през улица, когато се допускат намалени разстояния; 4) съседните имоти, когато се променя предназначението на имота - предмет на плана и 5) имотите, които попадат в определените с нормативен акт хигиенно-защитни зони, изискващи се за предвиденото по плана застрояване

Между страните не се спори, а и от приложените по делото писмени доказателства безспорно се установи, че оспорващата е собственик на недвижим имот в сградата, находяща се на посочения по-горе адрес, поради това за административния орган е налице задължението по чл.26, ал.1 от АПК за уведомяване на всички заинтересовани лица. Тази норма е императивна и нарушаването и представлява съществен порок в административното производство, водещо до незаконосъобразност на издадения административен акт само на това основание.

С неизпълнение на задължението за уведомяване на заинтересованите съдът намира, че административният органът е нарушил и разпоредбата на чл.35 от АПК като не е изследвал всички релевантни обстоятелства по делото, с оглед правилното и законосъобразно решаване на случая. Съгласно посочената разпоредба индивидуалният административен акт се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая и се обсъдят обясненията и възраженията на заинтересованите граждани и организации, ако такива са дадени, съответно направени. Неизпълнението на това задължение всякога практиката е определяла като процесуално нарушение. Дали то е съществено зависи от отражението му върху преценката на административния орган по приложението на материалния закон. Съдът определя настоящия случай именно като такъв, тъй като по този начин се пречатства правото на участие на страните в административното производство, регламентирано в чл.34 АПК, съответно прегражда правото на защита на лицата на този етап. Освен изложеното, допуснатото нарушение се отразява и на пълнотата на административната преписка, тъй като ако бяха уведомени надлежно страните биха имали възможност да представят относими към искането доказателства, които да се отразят на крайното решение на административния орган по приложението на материалния закон.

Така мотивиран, настоящият състав намира оспорваната виза за незаконосъобразно издадена, в нарушение на административнопроизводствените правила и като такава следва да се отмени само на това основание

По разноските :

В приложеното по делото адвокатско пълномощно и в договора за правна помощ не е отразено, на адвоката да е заплатено възнаграждение за водене на настоящото дело. Записано е, че е оказана безплатна правна помощ, на основание чл. 38, ал. 1, т. 3 от Закона за адвокатурата. При тези данни и на основание чл. 38, ал. 2 с.з. на адвоката следва да бъде присъдено възнаграждение, определено по реда на чл. 8, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1/2004 г. на Висшия адвокатски съвет, в размер на 300 лева.

Предвид горното и на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд – София

град, II отделение, 28-ми състав

Р Е Ш Е Н И Е

ОТМЕНЯ Виза за проектиране вх.№ САГ21-ГР00-1763/1/08.09.2021г., издадена от Гл.архитект на Столична община.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на адв.М. И. Я., сумата от 300лв. разноси.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, пред Върховен административен съд.

Препис от решенето да се връчи на страните на основание чл.138 от АПК.

СЪДИЯ: